

WALDEMAR MICHALSKI

A janowieci vár

*Igéket osztasz és égi útjelzőket
hársak és kakukkfüvek küldötteként
este élénk tűzzel festett
fehér sziklák tartottak beszédet*

*A zöld város fölött hajóként állt a vár
a vitorlák folyóról jött ritmikus kiáltásoktól dagadtak
odavetve a szavak mentőkötelei
a helyet és a kormányt kerestük*

*A hasogató zene taktusára televillogva
a júliusi alkony a vers üzenete
cserebogárként zúg a fejek fölött
melyek akár a kapu mögül vetett aknák
vagy mézír a nyílt sebekre*

*Körbetolakodott a dölyfös Hold
mintha nyitott volna a kiáltásra
valaki szerint az élet vitorlázás árral szemben
az árral csak a szemét úszik
színházból kiemelt falak és arcok
így élnek Uram
a várban Szentiván éjjelén*

A kutya a holló és az ügyész

*A vén holló az utat kérdi
Vagy csupán ennivalót keres
havat kavar a szél
elmerül a ház – éber a számítógép.*

*Megtévedt utak elmaszalódott szavak
le a frissiben festett jelszavakkal
(az idegenek által irt) dokumentumokat
új rajongó olvassa fel a szejmben.*

*A gyakorlótéren hajnalonta tett kutyás séta
száraz fűcsomók és ecetfák a nyírligetben
a Varjú nyulat érez és keres látható
mint esik a kitett csapdádba.*

*Tisztelt bíróság a holló lóra száll
fogadni kész az ügyész úr
ki csapja be elsőként a másikat
– én nyertem kioltom a számítógépet
sétálni kívánkozom a kutyával.*

A fehér és a piros

*Nem emlékszem mikor kezdtem tanulni a színeket
a Szentestéhez terített abrosz fehérjét
vagy az erdővel benőtt szemhatárig húzódó hómezőt
– a tisztaság és szentség színeit.*

*A rózsá pirosát anyámmal tettük le
a kivégzettek falánál vagy a tavaszi
Pripety zombékjai között vérpirosan
– lenyugvó Napot.*

*Két színem – a fehér és a piros
a napi utazásokba metszett más-más arcok
imák találkozások dicsérő oklevelek
– az alfa és az omega s a bibliás ámen nemkülönben.*

*Nem voltam szorgos diák
jobban szerettem az erdei iskolakerüléseket
a május mindig fehér volt és piros
– tiszta mint a hó, forró mint a vér.*

*Az órákon fehér-piros szalaggal övezett
rohamsisakot mutattak – kellett ez nekünk kérdeztem magamtól
s kérdi ma az unokám – emlékezetből mondom neki:
szent és tiszta ügyek vannak
– szívembe és szívedbe vésvé.*

Pont nélküli jel

*Hajnalban vágok át
a tiszta zöld Lubartówon
a gépkocsi ablakán esős május
mi folyamatosan elfeledett
de mintha újra írt témákat járnánk körbe-körbe
a véglegesen elnyelt szavak és utak
a természetesek – panta rei.*

*Nyomdászaguak a kölcsönkapott könyvek
az idő faragott kő marad
csak az emlékezetnek kell a strázsza
a füsttel egyenesen az égbe száll*

*A város végén kőlépcsők
angyal rója őket fel és alá
kakukkfű és hárs forró kezek
oly könnyű volt ifjan tovaúszni*

*A sima kőlapon nevetek bogarászok
mind élőként csengnek a fülemben
még inkább jelenlevőnek maradnak
nyílt sebnek és pont nélküli jelnek*

Kovács István fordításai

Waldemar Michalski 1938-ban született a háború után Ukrajnához került Włodzimierz Wołyńskiban. Nemzedékének egyik kiemelkedő költője, esszéírója. A Lublinban megjelenő Akcent című negyedévi irodalmi kulturális lap munkatársa annak 1979-ben történt megalapítása óta. Költői világának egyik meghatározó eleme a határvidék kulturális, etnikai, nyelvi, vallási sokszínűsége, s e természetes történelmi mozaiklét mélyén az itt élő népeknek a XX. századi sorsfordulók idején átélt drámája.